Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romin, fii gata!

Scînteia pionierului

SINT GATA INTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 4 (737) * joi 28 ianuarie 1960 * 8 pagini 30 bani

OGLINDA MUNCII PIONIEREȘTI

Am în față trei jurnale de zi, din trei unități aflate la mari distanțe una de alta: **de la Școala de 7 ani din comuna Gilău, raionul Cluj, de la Școala medie din orașul Dr. Petru Groza, raionul Lunca Vașcăului și de la Școala de 7 ani nr. 171 din București.** Fiecare din aceste trei jurnale este un adevărat tezaur de fapte pionierești, de gînduri frumoase... Jurnalul din **Gilău** e scris sobru, în cuvinte puține – dar ce înțelesuri adînci îți transmite fiecare cuvînt... Răsfoindu-l, îți dai îndată seama de lucrul cel mai important din activitatea pionierilor din Gilău: acela că acolo nimic nu se face de mîntuială, la voia întîmplării, ci chibzuit, cu grijă. Iată, de pildă, ce aflăm din pagina cu data de 11 octombrie 1959: în acea zi, unitatea a cunoscut un eveniment deosebit, primirea de noi pionieri; în continuarea acestei neuitate adunări, s-a discutat despre romanul „Tînăra Gardă"; în cinstea noilor pionieri, a avut loc apoi un scurt program artistic, și, în sfîrșit, că în aceeași zi a avut loc în unitate un concurs pentru cei care dezleagă mai multe probleme de matematică. Asemenea însemnări interesante găsim multe. Aflăm astfel că la 1 noiembrie s-a discutat despre cele 6.000 kg de fier vechi colectat de pionierii unității, fruntaș fiind detașamentul 4; că la 15 noiembrie pionierii au depus 275 de ore de muncă patriotică la construcția căminului cultural; că la 22 noiembrie a avut loc o adunare închinată realizărilor regimului de democrație populară în comuna lor; că la 6 decembrie au discutat despre rachetele cosmice sovietice: că la 13 decembrie detașamentul a ținut o adunare despre ce înseamnă o adevărată prietenie... Acestea sînt numai spicuiri din bogatul jurnal de zi al pionierilor din Gilău, dar și atît e de ajuns pentru a-ți da seama că acolo se desfășoară o activitate vie, interesantă.

Cu totul altfel e jurnalul unității de la **Școala medie din orașul Dr. Petru Groza.** Aici, locul principal îl dețin fotografiile. Pe una din primele pagini se află fotografia impunătoarei școli medii, școală nouă, dăruită copiilor de către partid cu cinci ani în urmă. Găsim apoi fotografii făcute în timpul excursiei de la Nucet; în timpul acțiunilor de întreținere a școlii; în timpul pregătirilor pentru serbarea închinată lui 30 Decembrie; în timpul consfătuirii raionale a micilor naturaliști; în timpul unei adunări despre realizările puterii populare în patria noastră; în timpul discuțiilor cu viitorii pionieri, și așa mai departe. Insoțite de explicații ample, aceste fotografii au devenit de pe acum adevărate documente!

Deosebit de aceste două jurnale este cel al unității de la **Școala de 7 ani nr. 171 din București**. Caracteristica sa este fraza îngrijită, tonul liric. Se vede numaidecît că pionierii de acolo iubesc literatura. Interesantele lor activități sînt înfățișate într-un chip poetic. Iată cît de frumos vorbește, la începutul jurnalului, pioniera Petruța Drăgan despre patria noastră dragă: „E o mare fericire pentru noi că trăim într-o asemenea țară, în care totul te îndeamnă la viață, la muncă, la cîntec, o țară ce-ți dăruiește numai bucurie". Iar pe o altă pagină, se află scrisă de Anca Avram, pionieră a detașamentului 17, o poezie din care desprindem o strofă izbutită:

„Iți mulțumesc, partid iubit,
Pentru viața noastă minunată.
Eu voi păstra necontenit,
Cu cinste, roșia cravată".

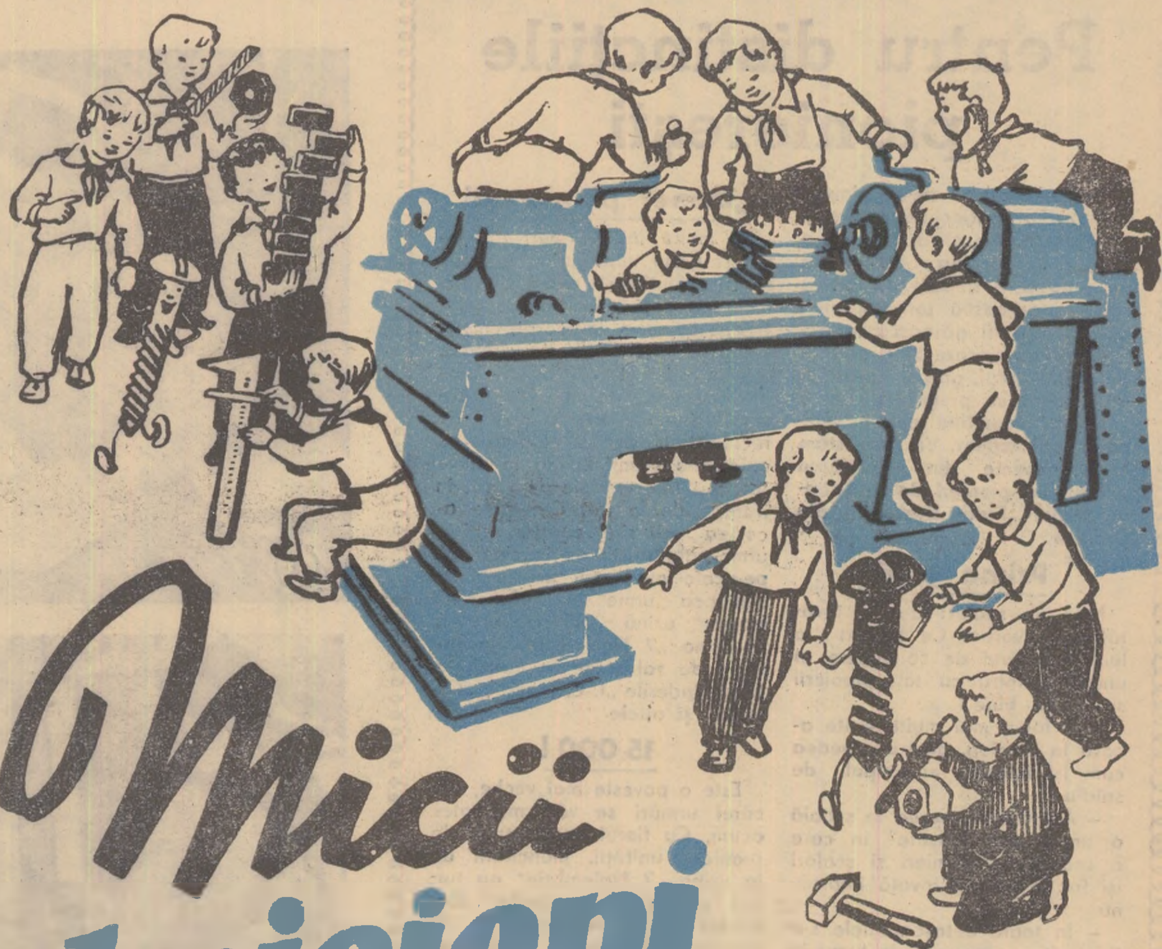
Nenumărate sînt activitățile oglindite de jurnalul unității: vizite la monumentele eroilor clasei muncitoare, acțiuni în vederea pregătirii pentru îndeplinirea condițiilor cerute de obținerea distincțiilor pionierești, corespondență cu pionierii Școlii nr. 171 din Moscova un concurs „Drumeții veseli" care a avut loc în unitate, seri literare, vizita în unitate a fostului instructor superior, tovarășul Constantin Marin...

Aceste trei jurnale despre care am vorbit sînt trei minunați tovarăși de drum ai pionierilor de acum, iar peste ani, ele vor fi ajutoare de neprețuit pentru viitorii pionieri.

AL. OVIDIU ZOTTA

O fotografie din jurnalul unității de la Școala medie din orașul Dr. Petru Groza. Ea îl reprezintă pe unul din cei mai harnici mici naturaliști din unitate, pionierul Florian Lung care se ocupă de creșterea porumbeilor.

Micii tehnicieni

Cei mai tineri lăcătuși și strungari

La Camera pionierilor de la Școala medie „Mihail Sadoveanu" din Iași, pot fi văzute, pe rafturile dulapului de lîngă fereastră, cîteva obiecte despre care ești îndemnat, la prima vedere, să bănuiești că sînt lucrate de muncitori vîrstnici, cu experiență. Făurite din metal strălucitor, se află acolo chei de diferite dimensiuni, bolțuri, șuruburi, bucșe cu guler, ciocănașe. Strungarii și lăcătușii care le-au făcut nu depășesc însă, fiecare, vîrsta de 14 ani. Este vorba de pionierii care fac parte din cercul de strungărie și lăcătușărie. Cu sprijinul tovarășului instructor de detașament Gheorghiță Constantin, muncitor strungar la ICET, micii tehnicieni din unitate au alcătuit cercul chiar pe lîngă această întreprindere. Mircea Olo, Nicolae Ștefănoiu, Gheorghe Silion sînt numai cîțiva dintre cei mai buni mici tehnicieni.

SANDU ALEXANDRU

Pentru cei mici

Micii tehnicieni din clasa a IV-a a Școlii medii nr. 4 din Orașul Stalin nu uită să dedice o parte din timpul pe care-l acordă lucrului în atelier unor tovarăși mai mici de-ai lor. Copiii de la grădiniță sau școlarii mici din clasa întîia și a doua îi îndrăgesc pe îndemînaticii lor prieteni mai mari. Feluritele jucării, cuburile, moriștile de vînt, măsuțele pe care le-au primit în dar de la micii tehnicieni i-au încîntat! Atunci cînd au aflat că toate acestea sînt lucrate chiar de pionieri, s-au mirat foarte, iar respectul lor pentru pionieri a crescut!

ECATERINA BUCUR

Ei au numai note foarte bune

Maria Luca, clasa a III-a, Școala de 7 ani Galații-Bistriței, reg. Cluj.

Alexandru Grecu, clasa a VI-a C, Școala medie Oțelul Roșu, raionul Caransebeș.

Sanda Murgulescu, clasa a VII-a D. Școala medie nr. 1, Tr. Severin.

Un detașament fără nici un corigent!

ÎNVAȚĂ tu BINE dar AJUTĂ-L și pe TOVARĂȘUL tău

Și detașamentul nostru e un detașament bun dar, întotdeauna, am socotit că poate deveni și mai bun cu condiția ca toți să ne străduim să învățăm mai bine, să ne comportăm mai bine. Inițiativa detașamentului de pionieri al clasei a VII-a D din școala noastră, — preluată de-altfel și de detașamentul nostru — ne-a pus de aceea serios pe gînduri. Și am pornit să muncim în spiritul acestei frumoase chemări pionierești — „Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău". Rezultatele n-au întîrziat. Ele au întrecut așteptările noastre. Bunăoară, aducînd tezele pe care le-am dat la sfîrșitul trimestrului, tovarășii profesori ne anunțau din capul locului că notele de 4 și 5 parcă au pierit iar cele de 6 au devenit aproape o raritate... Sînt rezultatele ajutorului pionieresc reciproc. Iată, Iuliana Dumitru a învățat împreună cu Viorica Olaru la matematică — cu mult folos pentru amîndouă. Marian Cojocaru l-a sprijinit pe Cristian Clir să învețe mai cu temei limba rusă. Nistor Dunăreanu, elev nou venit în clasa noastră, care pînă acum n-a învățat limba franceză, cu ajutorul lui Răzvan Ștefănescu a ajuns în rînd cu noi. Și eu am avut o deosebită bucurie că Ion Smarandache, cu care am învățat la fizică și chimie, a reușit, datorită și silinței sale, să obțină la teza de chimie nota 9, primul lui 9! Iar la teza de fizică a primit nota 7. Detașamentul nostru de pionieri nu are acum nici un corigent!.

Unii s-ar putea să considere că cele ce-am povestit aici nu sînt lucruri deosebit de însemnate. Pentru noi însă, pentru clasa noastră, toate acestea sînt izvor de adevărate bucurii, bucurii ale prieteniei care înflorește în detașamentul nostru. Iar prietenia aceasta este lucrul cel mai de preț, țelul pentru care luptăm de 7 ani de cînd sîntem colegi, de cînd avem aceleași bucurii, aceleași năzuințe.

ALINA MIHAI
președinta detașamentului din cl. a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 3, București.

Din viața pionierească

Pentru distincțiile pionierești

Pionieri doritori de a deveni purtători ai distincțiilor pionierești sînt mulți astăzi, în oricare unitate de pionieri. Colectivele de conducere trebuie de aceea să se îngrijească tot mai mult ca pionierii să găsească în activitatea de fiecare zi a unității detașamentului, grupei, posibilitatea de-a se pregăti și de a îndeplini condițiile pentru obținerea distincțiilor. Vă prezentăm cîteva aspecte din experiența unității de pionieri de la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova

Prima grijă

Nu-i un secret: despre învățătură e vorba. Ce măsuri a luat colectivul de conducere al unității pentru ca toți pionierii să învețe bine?

– A făcut mai multe vizite acasă la pionieri, pentru a vedea cum își folosesc ei timpul de studiu.

– A propus crearea în școală a unor „săli liniștite" în care o seamă de pionieri și școlari își fac temele și învață împreună

– In toate detașamentele s-a ținut cîte o adunare de lucru în care s-a discutat despre învățătură și la care au fost invitați să ia parte și părinții pionierilor. Părinții au promis, cu acest prilej, să sprijine întrutotul acțiunile detașamentelor.

Rezultatul? Toți pionierii care și au arătat pînă acum dorința de a obține distincțiile pionierești au numai medii de la 7 în sus. Mai mult chiar, la adunarea de unitate de la sfîrșitul trimestrului, au fost evidențiați 150 de pionieri fruntași, 75 primind și premii în cărți. Ceea ce înseamnă că o treime din pionierii unității sînt fruntași la învățătură!

O adunare deosebită

...In după-amiaza aceea, mai mulți elevi de la cursul seral, muncitori de prin întreprinderile din Craiova, au fost văzuți neobișnuit de devreme la școală. Erau, de fapt, invitați ai pionierilor din clasa a VII-a B, la o adunare a lor

S-au stins luminile în sală. Doar ochiul unui reflector lasă să se vadă fața povestitorului. Vocea lui era gravă și toți îl ascultau în tăcere. Evoca pagini din istoria Doftanei, cumplită închisoare a orînduirii nedrepte a moșierilor și fabricanților și, în acelaș timp, încrîncenata școală a dîrzeniei și dragostei de patrie a comuniștilor.

Pentru a întări parcă spusele povestitorului, pe perete au apărut, proiectate de un diascop, imagini din Doftana. Din murmurul abia perceptibil, creștea tot mai mult cîntul cel mai iubit al muncitorilor – „Internaționala". Sala a răsunat apoi de versurile recitate cu înflăcărare, despre lupta neînfricată a comuniștilor...

Aceasta e doar una din acțiunile pornite în unitate pentru cunoașterea de către pionieri a unor episoade din lupta partidului nostru.

„Urme" pionierești

In multe întreprinderi din oraș sau din împrejurimi e sigur că ai să întîlnești cîte-o cravată roșie pe care muncitorii o păstrează cu drag, la loc de cinste. Cum au ajuns aceste cravate roșii acolo? Le-au dăruit pionierii unității de la „Frații Buzești" muncitorilor, în semn de recunoștință pentru căldura cu care i-au primit ca să le arate tot ce-i mai vrednic de văzut în întreprinderile lor. Cravatele acestea roșii sînt, așadar, niște urme care arată de la sine că pe-acolo au trecut pionierii. Asemenea „urme" se găsesc la marea uzină „Electroputere", la uzina „7 Noiembrie", la fabrica de zahăr de la Livezi, la întreprinderile „I. C. Frimu", „Oltenia" și altele.

15.000!

Este o poveste mai veche, ale cărei urmări se văd mai ales acum. Cu fierul vechi strîns de pionierii unității, muncitorii de la uzina „7 Noiembrie" au turnat o „șarjă a pionierilor". Zile întregi nu se mai povestea în unitate decît despre acest eveniment. A devenit atunci mai limpede pentru toți ce importanță mare are fierul adunat: din fier vechi – oțel, nou, atît de necesar patriei! Urmarea a fost că în primul trimestru școlar pionierii au mai adunat 6.000 kg. fier vechi, angajîndu-se ca pînă la 1 Mai să trimită Reșiței 15.000 kg de fier vechi. Mulți pionieri au depășit de-acum cantitatea de fier vechi cerută pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Atracția bibliotecii

Intr-adevăr, biblioteca îi atrage pe pionieri ca un magnet. Mai ales după ce colectivul de conducere al unității a organizat în sala ei încăpătoare cîteva seri literare deosebit de reușite, închinate unor scriitori clasici și contemporani. Azi, la bibliotecă își dau întîlnire aproape 250 de cititori-permanenți.

Cu cîntecul pe buze

Colectivul de conducere al unității a descoperit un ingenios mijloc de învățare rapidă a celor mai frumoase cîntece pionierești. Iată, la stația de radioamplificare a școlii există și un magnetofon. Pe benzile lui se imprimă cîntecele pionierești prezentate în emisiunile radio pentru copii. Sînt apoi ascultate în adunări și șezători, și învățate. La cererea pionierilor s-a organizat, nu demult, și un concurs pentru desemnarea celui mai bun interpret de cîntece pionierești.

Putem reține din aceste fugare însemnări că pionierii de la Școala medie „Frații Buzești", participînd intens la activitatea unității lor, se apropie în același timp, pas cu pas, de îndeplinirea condițiilor cerute celor care doresc să devină purtători ai distincțiilor pionierești.

AL. MIHU

O zi din viața grupei

PE SCURT DESPRE CAIETUL GRUPEI

Caietul grupei ar putea fi comparat cu un cristal „miraculos" care, privit cu luare aminte, să-ți arate dintr-odată tot ce e mai vrednic de știut despre o anume grupă de pionieri: cine-s membrii grupei, cum își desfășoară ei activitatea, dacă e interesantă sau nu viața de fiecare zi a grupei... De aceea și trebuie alcătuit cu deosebită grijă caietul grupei și, mai ales, ținut la zi. Aceasta e, bineînțeles, o sarcină a președintelui de grupă.

In caietul grupei se trec, în fiecare lună, sarcinile ce revin grupei respective din programul de activități al detașamentului. Fiecare pionier, membru al grupei, își are în acest caiet cîteva pagini ale lui în care sînt arătate însărcinările pe care le primește și felul cum le duce la îndeplinire. Intr-un loc anume, în aceste „pagini personale", sînt trecute condițiile pe care pionierii le-au îndeplinit în vederea obținerii distincțiilor pionierești.

Cele mai multe din paginile caietului grupei vor fi ocupate, desigur, de însemnările zilnice despre acțiunile grupei, despre adunările sale, despre întîmplările mai deosebite din viața grupei.

La Școala de 7 ani nr. 162 din București, activitatea pionierilor este bogată. In frunte se află detașamentul 6 din clasa a V-a care a obținut numai note bune. Pentru ca munca pionierească să se desfășoare într-un chip cît mai interesant, toți pionierii își îndeplinesc cu drag sarcinile. Grupa a II-a din detașamentul 6 are pînă în prezent rezultatele cele mai frumoase. Iată-i în fotografiile alăturate în plină activitate:

1. Niculina Bolboceanu îl ajută pe Gheorghe Aslamb să-și facă lecțiile.

2. De curînd, unitatea a predat peste 4.000 kg de fier vechi. La această cantitate de fier vechi au contribuit și pionierii grupei a II-a.

3. Pionierii Mihai Stanciu și Elena Marenete alcătuiesc un frumos fotomontaj.

4. După o zi rodnică și... o vizionare a programelor televiziunii!

Fotoreportaj: GR. PREPELIȚĂ

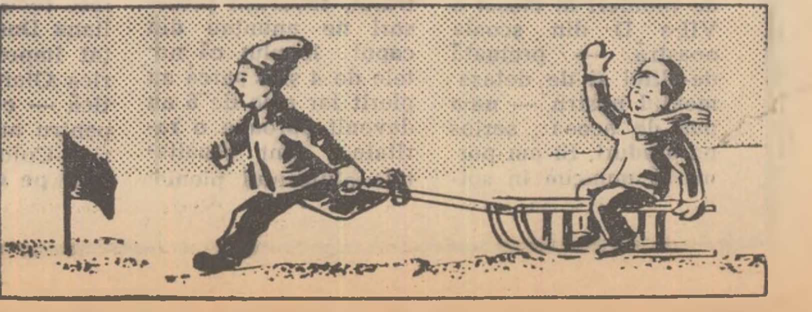
★ Jocuri ★ ȘTAFETA CU SANIUȚE

E un joc pe zăpadă la care poate lua parte întreg detașamentul. Acesta se va împărți în 2—3 echipe formate din acelaș număr de perechi.

Echipele se aliniază pe linia de start, în coloane de cîte doi. În fața lor, la 20 m. se înfige cîte un fanion care marchează punctul de întoarcere. Fiecare echipă are cîte o săniuță cu frînghie pentru a putea fi trasă.

La semnalul celui care conduce jocul, cîte unul din jucătorii primelor perechi se așază în sanie, iar al doilea trage cît poate de repede săniuța pînă la fanion, ocolindu-l. Acolo, jucătorii își schimbă rolul și săniuța este trasă spre locul de start de jucătorul care mai înainte șezuse. Urmează apoi perechea a doua, căreia îi este predată săniuța ca o ștafetă. Jucătorii care au alergat trec în spatele coechipierilor lor.

Cîștigă echipa care a terminat prima parcursul.

Georgică jumătate de măsură

Scurt interviu

ÎN LEGATURA CU DISCUȚIA NOASTRA DESPRE GEORGICA-JUMATATE-DE MASURA NE-AM ADRESAT TOVARAȘULUI MAIOR DE AVIAȚIE STANCIU BOGDAN.

— La redacție ne sosesc nenumărate scrisori în care pionierii ne vorbesc despre dorința lor de a deveni aviatori. Cei mai mulți învață foarte bine, sînt însă și unii care au note de 5 și 6. Ce părere aveți despre aceștia?

— În aviație, ca de-altfel în orice meserie avem nevoie de oameni bine pregătiți. La noi nu merge cu „jumătăți de măsură". Cunoștințele, hotărîrea, curajul — trebuie să-ți fie... întregi!

Iată, imaginați-vă o întîmplare ca aceasta, trăită de mine.

Eram odată sus, la mare înălțime. Deodată, mă pomenesc în niște nori încărcați cu zăpadă. În cîteva minute, avionul s-a acoperit de o carapace de gheață. Viteza s-a micșorat, avionul a devenit mai greu și parcă ne învîrteam tot pe loc. A fost nevoie de toată știința noastră pentru a ieși din norii primejdioși. Spuneți: ce ne făceam dacă am fi fost... doar pe jumătate pregătiți în problemele de zbor?

În aviație trebuie să știi de toate, și mai ales să le știi foarte bine! Uneori ești surprins de furtună, de adevărate uragane. Sau ești nevoit să aterizezi cu orice preț în condiții vitrege... În toate aceste situații, ca de altfel în munca de fiecare zi, trebuie să știi și matematică, și geografie, să ai și... îndrăzneală. Cu jumătăți de măsură nu poți pleca la drum.

— Ce sfaturi dați viitorilor aviatori? — am mai întrebat noi.

— Să învețe. Dar să învețe cu temei, niciodată pe jumătate!

Dragă redacție,

După părerea mea, Georgică Jumătate-de-măsură e un leneș! El nu-și face lecțiile în mod conștiincios și din această cauză primește note mici. Dacă ia 5 și 6 înseamnă că e „bine" și se mulțumește cu atît! Și la noi în clasă există asemenea elevi. La fel ca Georgică, și ei se mulțumesc doar cu note „de trecere". Să nu rămînă corigenți, doar aceasta-i interesează pe Vasile Vasîi, Elena Sava și Ioana Boție. In clasa noastră sînt însă și pionieri care învață bine, care se pregătesc pentru a fi de folos patriei noastre dragi. Istrate Ionel, Vasile Șotîrcă și alți pionieri fruntași la învățătură, învață bine și nu pentru notă, ci pentru a deveni oameni de nădejde.

În ceea ce privește jumătățile noastre de măsură detașamentul a hotărît să le dea un ajutor grabnic și cît mai temeinic.

pioniera
NASTASIA ȘERBĂNOIU
cl. a VII-a, comuna Dealul Lung, raionul Focșani

Micii meteorologi

Prin comuna Teaca, raionul Bistrița, iarna e mai capricioasă decît prin alte locuri. Aici, în nordul țării, e mai frig decît la Timișoara sau la Craiova de exemplu. Pionierii Școlii de 7 ani s-au obișnuit să urmărească schimbările temperaturii sau umidității aerului și chiar să prevadă timpul pentru a doua zi. Sub îndrumarea utemistului Constantin Bechet, profesor de științele naturii, stația meteorologică din curtea școlii e consultată zilnic.

Fruntași la carte dar și la... curățenie!

— Ce ți-e și cu copiii ăștia! Auzi, cică astăzi fac „curățenie generală" în clasa lor! îi spunea mama lui Gavrilă vecinei care tocmai intrase pe ușă.

In acest timp, Gavrilă Gamboș, din clasa a V-a A de la Școala de 7 ani nr. 1 Moinești grăbea spre școală.

Ajuns acolo, se și apucă de lucru, adica de măturat. Deodată apăru în ușă o fetiță, oacheșă și vioaie, care-i strigă:

— Mi-ai luat-o înainte! și-i ceru lui Gavrilă mătura.

Era pioniera Elena Dobriță, cea de a doua gospodină de astăzi a clasei.

— Lasă, mătur eu! Tu șterge praful.

Peste puțin timp, totul era gata. Harnicii noștri gospodari s-au îngrijit de toate. Au udat și florile, au șters și tabla, au adus și cretă. Clasa strălucea de curățenie. Copiii începuseră să sosească. In clasa a V-a A pionierii de serviciu își îndeplinesc cu drag sarcinile. Nu degeaba clasa lor este fruntașă nu numai la învățătură dar și la... curățenie.

BRIGADA UNITĂȚII

In sală e mare veselie. Oare de ce or fi rîzind cu atîta poftă copiii aceștia? Dar stați, s-a făcut din nou liniște și Doina Spinu din clasa a IV-a continuă:

„În recreații, vă spun zău,
Meci de box vedem mereu.
Boxerul? Vi-l spun și noaptea:
Grosu Gheorghe-i dintr-a șaptea...

Rîsetele izbucnesc din nou. În unitate se știe că lui Gică îi place să facă pe viteazul cu cei mai mici decît el. Iar acum, cînd Doina le spune lucrurilor pe nume, „viteazul" nu știe încotro să-și întoarcă privirile.

Urmează apoi o scenetă veselă despre munca pe lotul școlar, în care Petre Dincă este eroul care, cocoțat într un gutui, „supraveghează" lucrările. Apoi, un cîntec despre cei care suflă, despre cei care întîrzie, învață prost... Sala se umple din nou de rîsete.

Spectacolul despre care-i vorba, este unul din cele prezentate de brigada artistică de agitație a Școlii de 7 ani din comuna Făurei, raionul Filimon Sîrbu. In curînd, se vor împlini trei ani de activitate ai brigăzii și despre aceasta vorbesc și pionierii din comuna Surdila Greci, și cei din comuna Ianca, și colectiviștii din G.A.C. — Horia, și muncitorii de la G.A.S. „Berea Barbu", care nu odată au primit în mijlocul lor brigada aceasta veselă. Din brigadă fac parte cei mai buni pionieri din unitate, cei care au îndrăgit mult activitatea artistică. Așa se face că, anul trecut, la concursul cultural artistic, brigada a ieșit prima pe regiune.

Și cînd te gîndești că, la început, nici n-au fost luați în serios! Dar, după ce au fost atrași în echipă cei mai buni pionieri din unitate, după ce au început să facă cu regularitate repetițiile și, mai ales, să caute cu atenție aspecte chiar din unitatea lor, din comună și din satele învecinate, după ce și-au alcătuit și orchestra, la serbări au început să vină tot mai mulți spectatori. Iar azi strădaniile lor sînt răsplătite cu tot mai multe aprecieri bune.

E. TEODORU

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Mihail Lazăr, președintele unității de pionieri, Școala de 7 ani nr. 2, Reșița.

Mariana Pleșu, clasa a VII-a, Școala de 7 ani nr. 3, Cîmpulung Muscel.

Alexandru Runcan, clasa a V-a, Școala de 7 ani, Galații-Bistriței, reg. Cluj.

Matilda Mihuch, clasa III-a, Școala de 7 ani nr. 3, Sebeș reg. Hunedoara.

Oto Friedman, clasa a IV a, Școala de muzică de 7 ani, Oradea.

Drumul spre note bune

Prietenii lui Radu

In primul rînd să vi-l prezint chiar pe Radu. E în clasa a VI-a A la Școala de 7 ani nr. 154, București. Ii place să asculte cu deosebită atenție explicațiile tovarășilor profesori, își face temele cu sîrguință, pe scurt — învață foarte bine. In catalog, în dreptul numelui său stau, ca dovadă a muncii depuse, numai note de 9 și 10. Cum a reușit aceasta?

...Incruntat, Radu privește harta la care lucrează. Parcă aici nu e bine, și șterge, iar desenează, iar șterge. Una din pasiunile lui este și geografia. Și, ca și altă dată, vrea să facă o hartă foarte frumoasă, corectă. A primit în dar un atlas și toată ziua ar sta să-l privească. Se visează și în Ural, și în Pamir, îl atrag și țările calde. Ce n-ar da să plutească acum în Atlantic. Ce-ar fi...

Și un gînd năstrușnic i-a și trecut prin cap. Ce-ar fi să-și construiască un vapor, ba poate o flotă și să pornească în călătorie? Hărțile, bineînțeles, îl vor călăuzi. Zis și făcut. In primul rînd a calculat dimensiunile viitorului vapor, a făcut planul, și... la lucru. Cît ai clipi, nu mai vezi în jur decît placaj, scînduri, fierăstrău și clei. In cîteva zile vaporul a fost gata și de atunci călătoriile se țin lanț. Cu toate că vaporul lui nu e încă unul adevărat, el a parcurs coasta de nord a Europei și Asiei...

Veți spune că se joacă. Da, și nu. Cu hărțile sale, cu vaporul, Radu repetă la geografie, căci anul acesta învață geografia continentelor. In afară de aceasta lui Radu îi place să și citească. De curînd și-a cumpărat mai multe cărți cu subiecte geografice; „R.P.R. văzută peste hotare", „Tunisia", „India". Citind literatură istorică-geografică Radu află multe lucruri noi, interesante și își îmbogățește cunoștințele.

Radu Buzdea învață — tot foarte bine — și la matematică, și la romînă, și la fizică. La toate obiectele se străduiește, citește, face experiențe.

Drumul lui Radu spre note bune trece prin manuale, caiete, prin cărți de literatură, experiențe, excursii și toate acestea la un loc îi sînt buni prieteni.

G. COSTIN

GEORGICĂ jumătate de măsură

Scurt interviu

ÎN LEGATURA CU DISCUȚIA NOASTRA DESPRE GEORGICA-JUMATATE-DE MASURA NE-AM ADRESAT TOVARAȘULUI MAIOR DE AVIAȚIE STANCIU BOGDAN.

— La redacție ne sosesc nenumărate scrisori în care pionierii ne vorbesc despre dorința lor de a deveni aviatori. Cei mai mulți învață foarte bine, sînt însă și unii care au note de 5 și 6. Ce părere aveți despre aceștia?

— În aviație, ca de-altfel în orice meserie avem nevoie de oameni bine pregătiți. La noi nu merge cu „jumătăți de măsură". Cunoștințele, hotărîrea, curajul — trebuie să-ți fie... întregi!

Iată, imaginați-vă o întîmplare ca aceasta, trăită de mine.

Eram odată sus, la mare înălțime. Deodată, mă pomenesc în niște nori încărcați cu zăpadă. În cîteva minute, avionul s-a acoperit de o carapace de gheață. Viteza s-a micșorat, avionul a devenit mai greu și parcă ne învîrteam tot pe loc. A fost nevoie de toată știința noastră pentru a ieși din norii primejdioși. Spuneți: ce ne făceam dacă am fi fost... doar pe jumătate pregătiți în problemele de zbor?

În aviație trebuie să știi de toate, și mai ales să le știi foarte bine! Uneori ești surprins de furtună, de adevărate uragane. Sau ești nevoit să aterizezi cu orice preț în condiții vitrege... În toate aceste situații, ca de altfel în munca de fiecare zi, trebuie să știi și matematică, și geografie, să ai și... îndrăzneală. Cu jumătăți de măsură nu poți pleca la drum.

— Ce sfaturi dați viitorilor aviatori? — am mai întrebat noi.

— Să învețe. Dar să învețe cu temei, niciodată pe jumătate!

Dragă redacție,

După părerea mea, Georgică Jumătate-de-măsură e un leneș! El nu-și face lecțiile în mod conștiincios și din această cauză primește note mici. Dacă ia 5 și 6 înseamnă că e „bine" și se mulțumește cu atît! Și la noi în clasă există asemenea elevi. La fel ca Georgică, și ei se mulțumesc doar cu note „de trecere". Să nu rămînă corigenți, doar aceasta-i interesează pe Vasile Vasii, Elena Sava și Ioana Boție. În clasa noastră sînt însă și pionieri care învață bine, care se pregătesc pentru a fi de folos patriei noastre dragi. Istrate Ionel, Vasile Șotircă și alți pionieri fruntași la învățătură, învață bine și nu pentru notă, ci pentru a deveni oameni de nădejde.

În ceea ce privește jumătățile noastre de măsură detașamentul a hotărît să le dea un ajutor grabnic și cît mai temeinic.

pioniera
NASTASIA ȘERBĂNOIU
cl. a VII-a, comuna Dealul Lung, raionul Focșani

Micii meteorologi

Prin comuna Teaca, raionul Bistrița, iarna e mai capricioasă decît prin alte locuri. Aici, în nordul țării, e mai frig decît la Timișoara sau la Craiova de exemplu. Pionierii Școlii de 7 ani s-au obișnuit să urmărească schimbările temperaturii sau umidității aerului și chiar să prevadă timpul pentru a doua zi. Sub îndrumarea utemistului Constantin Bechet, profesor de științele naturii, stația meteorologică din curtea școlii e consultată zilnic.

Fruntași la carte dar și la... curățenie!

— Ce ți-e și cu copiii ăștia! Auzi, cică astăzi fac „curățenie generală" în clasa lor! îi spunea mama lui Gavrilă vecinei care tocmai intrase pe ușă.

În acest timp, Gavrilă Gamboș, din clasa a V-a A de la Școala de 7 ani nr. 1 Moinești grăbea spre școală.

Ajuns acolo, se și apucă de lucru, adica de măturat. Deodată apăru în ușă o fetiță, oacheșă și vioaie, care-i strigă:

— Mi-ai luat-o înainte! și-i ceru lui Gavrilă mătura.

Era pioniera Elena Dobriță, cea de a doua gospodină de astăzi a clasei.

— Lasă, mătur eu! Tu șterge praful.

Peste puțin timp, totul era gata. Harnicii noștri gospodari s-au îngrijit de toate. Au udat și florile, au șters și tabla, au adus și cretă. Clasa strălucea de curățenie. Copiii începuseră să sosească. In clasa a V-a A pionierii de serviciu își îndeplinesc cu drag sarcinile. Nu degeaba clasa lor este fruntașă nu numai la învățătură dar și la... curățenie.

BRIGADA UNITĂȚII

In sală e mare veselie. Oare de ce or fi rîzind cu atita poftă copiii aceștia? Dar stați, s-a făcut din nou liniște și Doina Spinu din clasa a IV-a continuă:

„În recreații, vă spun zău,
Meci de box vedem mereu.
Boxerul? Vi-l spun și noaptea:
Grosu Gheorghe-i dintr-a șaptea..."

Risetele izbucnesc din nou. În unitate se știe că lui Gică îi place să facă pe viteazul cu cei mai mici decit el. Iar acum, cind Doina le spune lucrurilor pe nume, „viteazul" nu știe încotro să-și întoarcă privirile.

Urmează apoi o scenetă veselă despre munca pe lotul școlar, în care Petre Dincă este eroul care, cocoțat într-un gutui, „supraveghează" lucrările. Apoi, un cîntec despre cei care suflă, despre cei care întîrzie, învață prost... Sala se umple din nou de risete.

Spectacolul despre care-i vorba, este unul din cele prezentate de brigada artistică de agitație a Școlii de 7 ani din comuna Făurei, raionul Filimon Sirbu. In curind, se vor împlini trei ani de activitate ai brigăzii și despre aceasta vorbesc și pionierii din comuna Surdila Greci, și cei din comuna Ianca, și colectiviștii din G.A.C. — Horia, și muncitorii de la G.A.S. „Berea Barbu", care nu odată au primit în mijlocul lor brigada aceasta veselă. Din brigadă fac parte cei mai buni pionieri din unitate, cei care au îndrăgit mult activitatea artistică. Așa se face că, anul trecut, la concursul cultural artistic, brigada a ieșit prima pe regiune.

Și cînd te gîndești că, la început, nici n-au fost luați în serios! Dar, după ce au fost atrași în echipă cei mai buni pionieri din unitate, după ce au început să facă cu regularitate repetițiile și, mai ales, să caute cu atenție aspecte chiar din unitatea lor, din comună și din satele învecinate, după ce și-au alcătuit și orchestra, la serbări au început să vină tot mai mulți spectatori. Iar azi străduințele lor sînt răsplătite cu tot mai multe aprecieri bune.

E. TEODORU

Drumul spre note bune

Prietenii lui Radu

In primul rînd să vi-l prezint chiar pe Radu. E în clasa a VI-a A la Școala de 7 ani nr. 154, București. Îi place să asculte cu deosebită atenție explicațiile tovarășilor profesori, își face temele cu sîrguință, pe scurt — învață foarte bine. In catalog, în dreptul numelui său stau, ca dovadă a muncii depuse, numai note de 9 și 10. Cum a reușit aceasta?

...Incruntat, Radu privește harta la care lucrează. Parcă aici nu e bine, și șterge, iar desenează, iar șterge. Una din pasiunile lui este și geografia. Și, ca și altă dată, vrea să facă o hartă foarte frumoasă, corectă. A primit în dar un atlas și toată ziua ar sta să-l privească. Se visează și în Ural, și în Pamir, îl atrag și țările calde. Ce n-ar da să plutească acum în Atlantic. Ce-ar fi...

Și un gînd năstrușnic i-a și trecut prin cap. Ce-ar fi să-și construiască un vapor, ba poate o flotă și să pornească în călătorie? Hărțile, bineînțeles, îl vor călăuzi. Zis și făcut. In primul rînd a calculat dimensiunile viitorului vapor, a făcut planul, și... la lucru. Cît ai clipi, nu mai vezi în jur decît placaj, scînduri, fierăstrău și clei. In cîteva zile vaporul a fost gata și de atunci călătoriile se țin lanț. Cu toate că vaporul lui nu e încă unul adevărat, el a parcurs coasta de nord a Europei și Asiei...

Veți spune că se joacă. Da, și nu. Cu hărțile sale, cu vaporul, Radu repetă la geografie, căci anul acesta învață geografia continentelor. In afară de aceasta lui Radu îi place să și citească. De curind și-a cumpărat mai multe cărți cu subiecte geografice; „R.P.R. văzută peste hotare", „Tunisia", „India". Cînd literatură istorică-geografică Radu află multe lucruri noi, interesante și își îmbogățește cunoștințele.

Radu Buzdea învață — tot foarte bine — și la matematică, și la romînă, și la fizică. La toate obiectele se străduiește, citește, face experiențe.

Drumul lui Radu spre note bune trece prin manuale, caiete, prin cărți de literatură, experiențe, excursii și toate acestea la un loc îi sînt buni prieteni.

G. COSTIN

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Mihail Lazăr, președintele unității de pionieri, Școala de 7 ani nr. 2, Reșița.

Mariana Pleșu, clasa a VII-a, Școala de 7 ani nr. 3, Cîmpulung Muscel.

Alexandru Runcan, clasa a V-a, Școala de 7 ani, Galații-Bistriței, reg. Cluj.

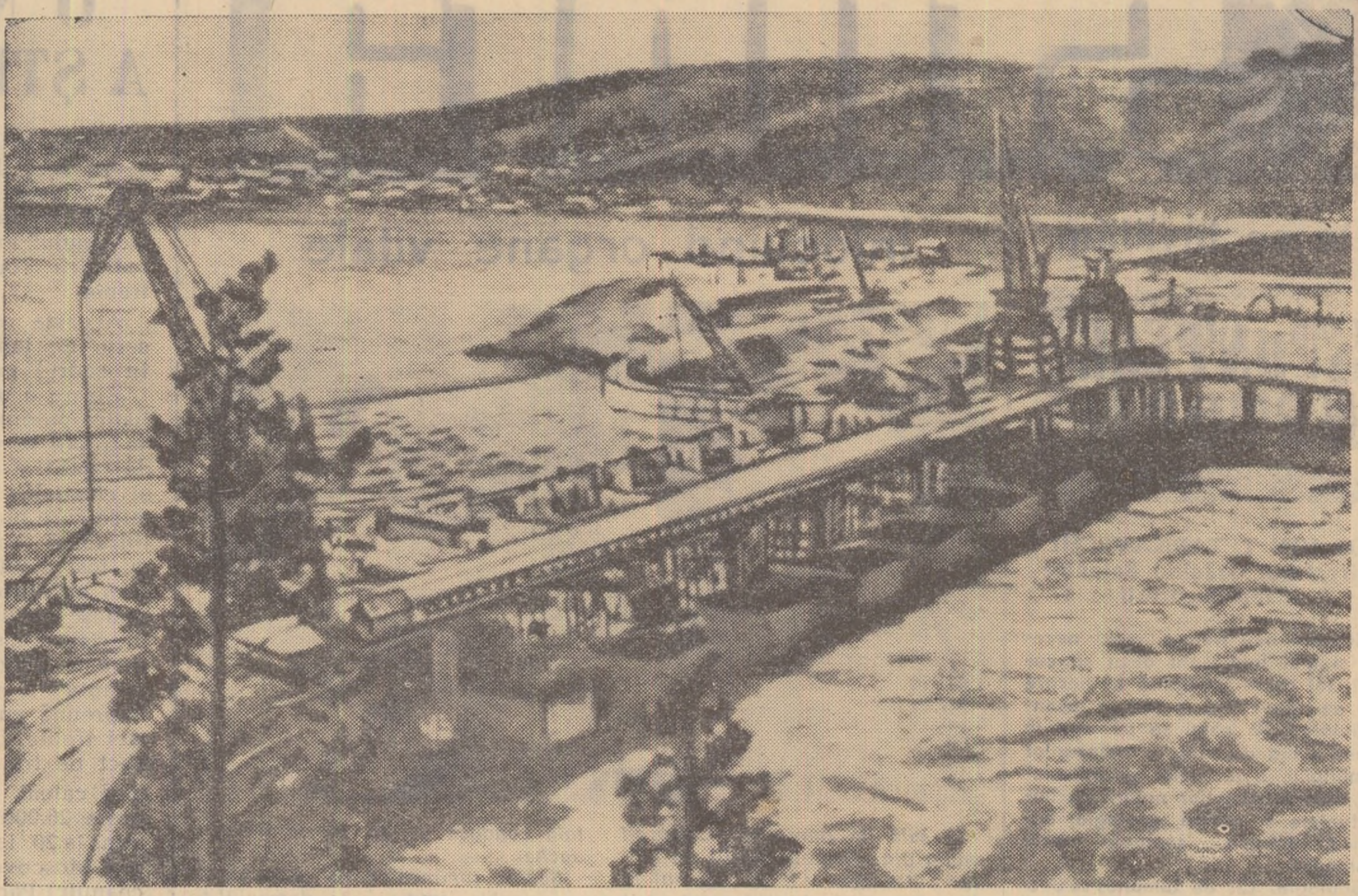

Matilda Mihuch, clasa III-a, Școala de 7 ani nr. 3, Sebeș reg. Hunedoara.

Oto Friedman, clasa a IV-a, Școala de muzică de 7 ani, Oradea.

Din ţara constructorilor comunismului

Vedere generală a construcţiei hidrocentralei de la Bratsk.

Angara! Fluviu în Siberia, cu ape repezi, cu ţinuturi de stînci abrupte. Omul sovietic a învins acest puternic fluviu, obligîndu-l să curgă, pe unde a vrut el, a împins taigaua de la ţărmuri şi a construit acolo un nou oraş.

Constructorii hidrocentralei din Bratsk şi-au luat angajamentul ca primele agregate să funcţioneze în anul 1961. E o problemă grea: ei vor trebui să toarne 3 milioane de metri cubi de beton ca să construiască barajul înalt de 126 m şi lung de 5.140 m.

Gerul aspru siberian, căldurile înăbuşitoare de vară şi ploile toamnei nu-i împiedică însă pe constructorii sovietici să lucreze la marea hidrocentrală din Bratsk, care va avea o putere instalată de 4.500.000 kilowaţi.

Sus de tot, la marginea unor stînci abrupte, lîngă „labele" uriaşe ale celei mai mari macarale din lume, care ridică 80 de tone, strălucesc ca o flacără — cuvintele uriaşe: „Inainte spre comunism".

MAREA FAMILIE A ŢĂRILOR SOCIALISTE

R.P. Ungară

In 1918 monarhia austro-ungară s-a prăbuşit.. Ungaria, ţara care timp de aproape 300 de ani a fost fără independenţă, acum şi-o cîştigă. 1918... In lumea intreagă masele se agitau împotriva guvernelor burgheze şi reacţionare. Revoluţia din Octombrie influienţa tot mai mult masele muncitoare şi lupta lor împotriva burgheziei.

1919... Sub influienţa Revoluţiei din Octombrie, proletariatul ungar pune mîna pe arme şi răstoarnă guvernul reacţionar, formînd Republica Sovietică Ungară... Revoluţia este însă înfrîntă de duşmanii poporului şi în ţară se instaurează o dictatură fascistă condusă de Horthy. Incep cele mai negre zile pentru poporul ungar. Horthy în 1941 se aliază cu Hitler şi împinge Ungaria în războiul nedrept împotriva Uniunii Sovietice. In timpul războiului, partidul comunist care se afla în ilegalitate conduce lupta tuturor forţelor antifasciste împotriva războiului hitlerist.

Sub loviturile nimicitoare ale Armatei Sovietice, trupele germano-ungare sînt zdrobite şi orînduirea fascistă burghezo-moşierească se prăbuşeşte. La 22 decembrie 1944 se alcătuieşte un guvern naţional provizoriu al Ungariei. După eliberarea completă a Ungariei de către Armata Sovietică — 22 aprilie 1945 — în ţară începe o nouă etapă de transformări democratice.

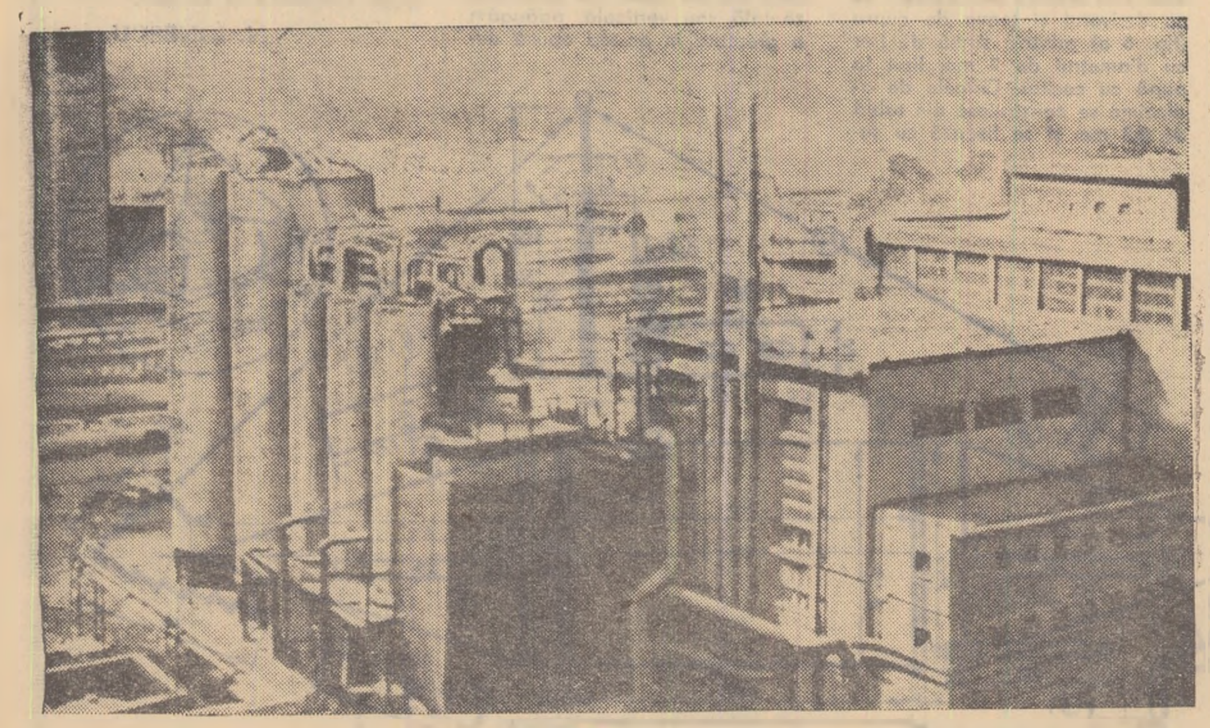
Anul acesta la 1 februarie se împlinesc 14 ani de cînd Ungaria a fost proclamată republică populară. De atunci şi pînă acum, poporul maghiar, sub conducerea comuniştilor, a obţinut multe succese în munca de construire a socialismului in R.P. Ungară.

Dar duşmanii republicii nu vedeau cu ochi buni această dezvoltare a ţării. De aceea, profitînd de unele greşeli care au fost săvîrşite de fosta conducere a ţării, reacţiunea internă cu sprijinul criminalului Imre Nagy şi al imperialiştilor din afară, au organizat în octombrie 1956 o rebeliune contrarevoluţionară. Duşmanii poporului au început să deslănţuie o teroare cumplită împotriva populaţiei.

La 3 noiembrie 1956, comuniştii în frunte cu Ianoş Kadar au format un guvern revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, care a luat o serie de măsuri pentru apărarea cuceririlor democratice. Bazîndu-se pe Tratatul de la Varşovia, acest guvern, a cerut ajutor Uniunii Sovietice pentru înăbuşirea contrarevoluţiei. Uniunea Sovietică a ajutat să fie zdrobită contrarevoluţia, contribuind astfel la consolidarea păcii în lume. După aceasta, poporul ungar a pornit mai departe la construirea socialismului.

In cei 14 ani care au trecut de la proclamarea republicii, Ungaria democrat populară a străbătut o cale importantă în dezvoltarea ei. Dintr-o ţară agrară, ea a devenit o ţară industrial-agrară. Anul trecut, în noiembrie, s-a ţinut cel de al VII-lea Congres al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, care a pus în faţa poporului un măreţ program de dezvoltare socialistă a ţării. In anii care vin, Republica Populară Ungară va dezvolta în continuare industria, agricultura socialistă, va îmbunătăţi nivelul de trai al poporului. In cadrul lagărului socialist, R.P. Ungară luptă consecvent pentru apărarea şi consolidarea păcii în lume, pentru dezvoltarea relaţiilor de prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace.

I. ANDREI

Intîlnirea tineretului şi studenţilor din regiunea Balcanilor şi a Mării Adriatice

În Capitala patriei noastre, Bucureşti, va avea loc între 30 ianuarie şi 4 februarie, un eveniment internaţional deosebit. Din iniţiativa Uniunii Tineretului Muncitor şi a Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din R. P. Romînă, se vor întîlni aici reprezentanţii tinerilor şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi a Mării Adriatice. Împreună, vor discuta despre lărgirea cooperării şi dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre ţările noastre, dintre tineretul şi studenţiii din această parte a lumii, pentru transformarea regiunii balcano-adriatice într-o zonă a păcii, fără arme nucleare.

Tinerii şi studenţii din ţările balcano-adriatice s-au pregătit cu însufleţire pentru această întîlnire. Din R. P. Albania vor veni la Bucureşti 50 de reprezentanţi ai tinerilor şi studenţilor, printre care se află fruntaşi în muncă şi la învăţătură, tineri artişti, sportivi etc. În R. P. Bulgaria a fost organizată o ştafetă în formă de stea care va fi predată tineretului romîn spre a fi transmisă participanţilor la întîlnire. Uniunea Tineretului Democrat Unit (E.D.O.N.) din Cipru şi Uniunea Studenţilor Ciprioţi de la Londra, au aderat la întîlnire, anunţînd că vor trimite observatori la Bucureşti. Şi-au exprimat adeziunea faţă de întîlnire şi numeroase organizaţii de tineret din Grecia. În Italia, întîlnirea este susţinută de Uniunea Tineretului Comunist, Mişcarea Tineretului Socialist, Asociaţia Pionierii Italiei şi altele. Uniunea Tineretului Popular din R.P.F. Iugoslavia, şi-a anunţat de asemenea participarea la întîlnire.

Organizarea acestei importante manifestări a tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanice şi a Mării Adriatice, este susţinută de diferite personalităţi din aceste state.

Şi în ţara noastră au loc ultimele pregătiri. Întîlnirea este larg popularizată în presă, prin conferinţe, la radio, televiziune, etc. Pe străzile Bucureştiului şi a celorlalte localităţi din ţară, au apărut afişele întîlnirii; o ştafetă a pornit din mai multe colţuri ale ţării spre Capitală; Ansamblul Uniunii Tineretului Muncitor, Laureat al festivalurilor mondiale de la Berlin şi Bucureşti, Moscova şi Viena, se pregăteşte să prezinte oaspeţilor un program de cîntece şi dansuri reprezentative, din diferite regiuni ale ţării.

Alături de tinerii şi studenţii patriei noastre, pionierii întîmpină cu entuziasm întîlnirea de la Bucureşti, salutînd-o ca pe o importantă manifestare a păcii şi bunei vecinătăţi.

SUCCES DEPLIN ÎNTÎLNIRII TINERETULUI ŞI STUDENŢILOR DIN REGIUNEA BALCANILOR ŞI A MARII ADRIATICE!

NOUTĂŢI TEHNICE reportaj ŞTIRI informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

ŞTIINŢA

De ce învăţăm

ŞTIINŢELE NATURII

Dr. ION T. TARNAVSCHI
Directorul Grădinii Botanice din Bucureşti

Ce este mai frumos, mai necesar şi mai interesant decit să cunoşti tot ce te întîmpină la fiecare pas pe care-l faci în natura înconjurătoare ! Să cauţi să pătrunzi în lumea plină de taine a adîncurilor pămîntului, a plantelor şi animalelor. Studiul ştiinţelor naturii cu importantele ei ramuri, geologia, botanica, biologia, zoologia, este pasionant.

Geologia. Cît de tumultos se dezvoltă azi această ştiinţă ! Cu fiecare an cercetătorii găsesc tot mai multe minereuri folositoare. Se schimbă şi metodele de descoperire şi folosirea lor. Cine ar fi putut crede că din bazalt se poate obţine fier, magneziu, potasiu, calciu, aluminiu şi chiar metale rare, preţioase ?

Tot mai mult se dezvoltă cele mai diferite ramuri ale acestei ştiinţe. De aceea, tu, şcolarule de azi, trebuie să-ţi însuşeşti mai multe cunoştinţe decît cu ani in urmă. In faţa ta stau lucruri măreţe de îndeplinit: trebuie studiat nucleul planetei noastre şi stabilită temperatura lui pentru construirea de centrale geotermoelectrice care vor folosi căldura subterană nu numai în apropierea vulcanilor dar şi in stepele pămînturilor neumblate. Trebuiesc dirijaţi curenţii oceanici şi aerieni pentru îmbunătăţirea climei şi a vieţii de pe globul pămîntesc.

Invăţaţi minunata ştiinţă a botanicii ! Botaniştii din întreaga lume au stabilit că pe pămînt cresc 300.000 soiuri de plante şi doar o foarte mică parte din ele sînt studiate ; ele dau oamenilor hrană, îmbrăcăminte, căldură, materiale de construcţii. Dar ce bogăţii ascund oare celelalte, încă nestudiate ? La această întrebare vor răspunde acei dintre voi care vor îndrăgi botanica şi biologia.

Crearea noilor soiuri de plante şi rase de animale, mai bine adaptate condiţiilor de viaţă din ţara noastră, care să ne facă viaţa mai bună, mai îmbelşugată, este de asemenea o muncă pasionantă. Ea te face să lupţi cu greutăţi dar şi să te bucuri de biruinţa omului asupra naturii.

Pentru a fi mîine un asemenea om, trebuie să înveţi însă cu dragoste şi pasiune de pe acum, în şcoală şi in cercuri ale micilor naturalişti, pretutindeni, în orice moment observînd cu atenţie natura.

Savanţi romîni ca Victor Babeş, I. Cantacuzino, Emil Racoviţă, Dimitrie Brîndză, iar astăzi acad. C. I. Parhon, acad. Tr. Săvulescu şi alţii sînt cunoscuţi în lumea întreagă pentru contribuţia adusă ştiinţei mondiale. La această măreaţă operă sînt chemate şi generaţiile care vin in urma noastră — adică voi.

Trăim în era cosmică, era uluitoarelor victorii ale omului care desluşeşte enigmele altor planete. Porţile universului sînt deschise şi se apropie tot mai mult timpul cînd omul. vizitator al cosmosului, va putea da răspuns atîtor întrebări care ştiu că vă interesează : există oare viaţă şi pe alte planete ?

Invăţaţi, pregătiţi-vă temeinic azi, pentru a fi mîine deţinătorii acestor răspunsuri.

Inlocuind organe vitale

O sală de operaţie... Chirurgii smulg din ghearele morţii un bolnav între două vîrste care suferă de un cancer al esofagului şi a părţii superioare a stomacului. Medicii sînt nevoiţi să scoată o dată cu esofagul şi stomacul, splina, o parte a pancreasului. Organele scoase sînt înlocuite cu ajutorul grefei de intestin subţire. După cîteva zile bolnavul se simte foarte bine, reluîndu-şi viaţa în mod normal...

Rîndurile de mai sus vă redau oare o întîmplare care va avea loc peste cîţiva zeci de ani ? Nicidecum. Faptul mai sus descris a avut loc în urmă cu cîteva săptămîni la clinica chirurgicală a Spitalului Brîncovenesc din Capitală condusă de dr. Florin Mandache.

Şcoala romînească de chirurgie are vechi tradiţii în domeniul „construcţiilor" de organe noi. Iată un singur exemplu : metoda reconstituirii esofagului din marea curbură a stomacului a fost preconizată pentru prima oară în ţară de prof. Amza Jianu. In prezent, cu ajutorul grefei de intestin subţire, medicii clinicilor noastre obţin adevărate minuni vindecînd bolnavi care în urmă cu cîţiva ani erau socotiţi pierduţi pentru totdeauna.

Tehnica transplantării ţesuturilor şi organelor altădată socotită de domeniul fantasticului face astăzi progrese uimitoare.

O NOUA VICTORIE A ŞTIINŢEI SOVIETICE

Vestea a uimit lumea : în seara zilei de 20 ianuarie din Uniunea Sovietică, a fost lansată cu succes în direcţia Oceanului Pacific o rachetă balistică cu mai multe trepte.

Aceasta este prima din seria de lansări planificate în cadrul programului de realizare a unei rachete balistice puternice cu mai multe trepte în vederea lansării de sateliţi grei ai Pămîntului şi efectuării de zboruri cosmice spre planetele sistemului solar. Amănuntele care au fost comunicate în legătură cu această lansare dovedesc pe deplin uluitoarea precizie a sistemului de ghidare a rachetei. Penultima treaptă a acestei rachete împreună cu macheta ultimei trepte, deplasîndu-se exact pe traiectoria stabilită prin calcul, cu o viteză de peste 26.000 km pe oră, a atins la 20 ianuarie ora 20.05, ora Moscovei, suprafaţa Oceanului Pacific, la o distanţă de punctul de lansare de aproximativ 12.500 km, măsurată de-a lungul suprafeţei terestre. Potrivit datelor furnizate de măsurătorile făcute s-a stabilit că abaterea punctului de cădere al rachetei faţă de cel stabilit prin calcul, a fost mai mică decît 2 km, ceea ce a confirmat înalta precizie a sistemului de ghidare a rachetei. Apreciind precizia zborului rachetei R. Perelman, candidat în ştiinţe tehnice, a făcut următoarea comparaţie : *„Aceasta echivalează cu a nimeri cu o puşcă la cîţiva milimetri de centrul unui măr, aşezat la o distanţă de 10.000 metri"*.

Iată cum relateaza un corespondent al Agenţiei France Presse din Washington profunda impresie produsă asupra oamenilor de ştiinţă americani de noua experienţă sovietică : *„lansarea unei rachete la o asemenea distanţă este o performanţă pe care, o dată mai mult, Uniunea Sovietică este prima care o realizează"* şi că *„rachetele ruse au o putere cel puţin dublă a aceleia a rachetelor americane"*.

Încercările unor rachete balistice puternice cu mai multe trepte vor continua în vederea obţinerii unor noi date experimentale.

Aşa cum a declarat Prof. E. Fedorov, cunoscut specialist sovietic în domeniul rachetelor şi al sateliţilor artificiali, secretar ştiinţific principal al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., *„lansarea constituie o nouă şi importantă etapă care îl apropie pe om de primul zbor spre planetele cele mai apropiate de Pămînt"*.

Noua realizare a ştiinţei sovietice este salutată cu admiraţie de întreaga omenire.

Construiţi-vă singuri: UN SUBMARIN

Cunoaşteţi principiul de zbor al rachetelor ? Combustibilul arde iar gazele aruncate cu putere afară din rachetă, servesc ca sprijin de respingere (reacţie), ca un resort care le propulsează şi de aceea pot zbura în spaţiul lipsit de aer. Să începem şi noi construirea unui asemenea motor cu reacţie, pe care să-l folosim la propulsia unui submarin fără elice, construit de noi. Pentru aceasta avem nevoie de cutii de conserve, o valvă de cauciuc de bicicletă cu ventil şi o bucată de ţeavă de cupru cu diametrul de 4 mm.

Corpul submarinului, care în construcţia noastră va fi şi corpul motorului îl confecţionăm din 3 cutii de conserve de $1/2$ kg cu diametrul de 72 mm şi lungimea de 118 mm.

Corpul principal (fig. 1). este cilindrul unei cutii căreia i-am scos capacele prin tăiere cu cuţitul de conserve şi i-am fixat o valvă de bicicletă cu ventil (fig. 2). Fixarea ventilului o puteţi face prin lipire cu cositor sau printr-o piuliţă cu garnituri de cauciuc.

Corpul conic (fig. 3) îl construiţi tot dintr-o cutie de conserve de aceeaşi dimensiune. Desfaceţi cele două capace şi tăiaţi cilindrul pe lungime. Veţi obţine lungimea desfăşurată a cilindrului care va fi un dreptunghi lung de 285 mm lat de 118 mm. Pe aceasta descriem cu compasul un sector de cerc cu raza de 118 mm. Apoi, din acest sector de cerc tăiem o bucată care să aibă lungimea arcului de cerc de 225 mm. La baza conului lipiţi cu cositor ţeava de cupru cu diametrul de 4 mm (fig. 4) şi cele două şuruburi de fixare (fig. 5) pentru cîrmele de adîncime, şuruburi cu piuliţă de 3 mm grosime şi 5-6 mm lungime. Corpul conic (fig. 3) îl construiţi la fel ca pe celălalt, îi montaţi prin lipire şuruburile pentru cîrmele de adîncime şi fierăstrăul de plăşi făcut prin îndoirea cu cleştele, dintr-o sîrmă de cupru groasă de 2–3 mm.

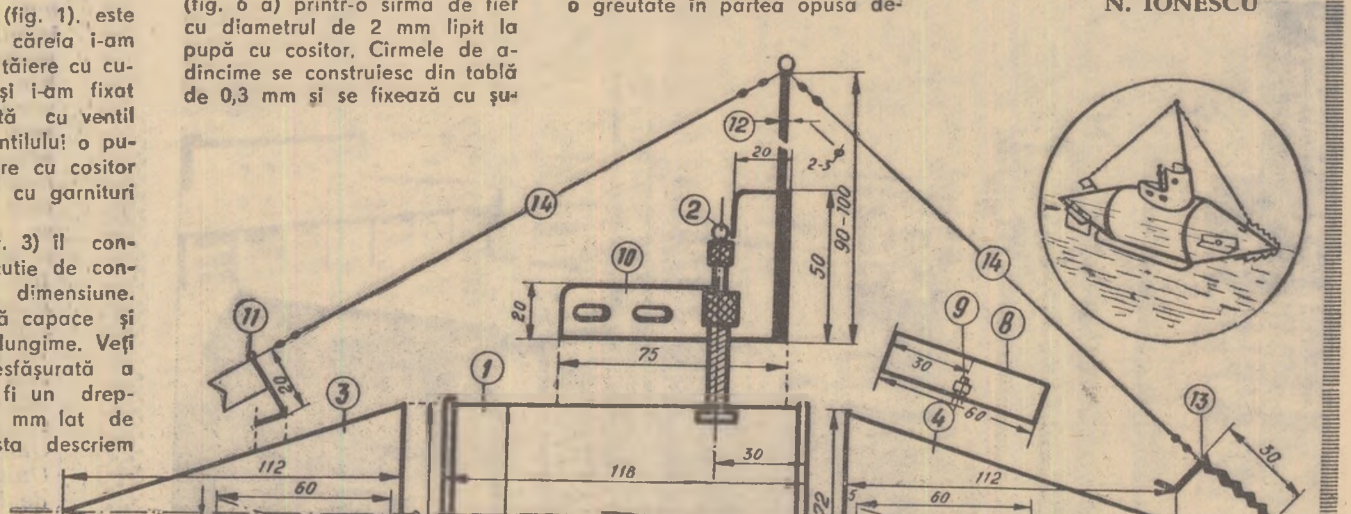
Unim apoi cele trei corpuri între ele prin lipire cu cositor, conurile intrînd în corpul cilindrului pe o porţiune de 3 mm. Confecţionăm din tablă de 0,5 mm. (fig. 7) derivorul care serveşte şi drept chilă şi îl lipim de cilindru pe aceeaşi axă cu ţeava de cupru.

Cîrma o confecţionăm din tablă de 0,5 mm (fig. 6) şi o fixăm prin îndoire pe acelaşi ax cu derivorul şi ţeava de cupru (fig. 6 a) printr-o sîrmă de fier cu diametrul de 2 mm lipit la pupă cu cositor. Cîrmele de adîncime se construiesc din tablă de 0,3 mm şi se fixează cu şurub de reglaj = pentru a le putea da înclinaţia dorită (fig. 8–9). Chioşcul submarinului (fig. 10) îl confecţionăm din tablă de 0,3 mm, pe care fixăm stîlpul antenei de radiotelegrafie (din sîrmă de cupru de 2–3 mm). Il lipim pe aceeaşi axă cu valva şi pe punte va apare ca un periscop. Steguleţul (fig. 11) este făcut din tablă de 0,3 mm şi fixat pe corpul 3 printr-o sîrmă de cupru de 2 mm prin lipitură. Antena (fig. 14) va fi din sîrmă izolată cu email de 0,3 mm. grosime, iar izolatorii îi facem prin îndoirea sîrmei. Legaţi-o apoi de la provă la pupă ca în desen. Construcţia e gata.

Punem apoi submarinul în apă şi verificăm plutirea. In cazul cînd nu stă bine, pe linia orizontală sau verticală, adăugăm o greutate în partea opusă devierii. Desfacem apoi capacul ventilului şi aerul va ieşi din corpul submarinului. In locul său va pătrunde apa. Cînd ea va ocupa $3/4$ din volum, închidem orificiul de intrare a apei (fig. 5) cu o bucată de furtun de cauciuc lung de 10 cm şi gros de 3 mm în interior pe care îl introducem peste ţeavă şi îl legăm la celălalt capăt strîns pentru ca aerul şi apa să nu iasă prin el.

Cu o pompă de bicicletă facem presiune prin ventil, pompînd de 20-25 de ori pînă ce tubul de cauciuc va fi aruncat. Dacă nu a fost expulzat singur, de presiune, îl scoatem noi şi jetul de apă care iese din submarin va împinge submarinul înainte. Submarinul e lansat, iar datorită presiunii exercitată de cîrmele de adîncime submarinul se va scufunda. Cînd presiunea şi combustibilul se vor micşora submarinul va reveni singur la suprafaţă şi putem începe din nou pregătirea şi lansarea, reglînd presiunea şi cîrmele.

N. IONESCU

Dragi prieteni,

Citind ultimele scrisori trimise de voi redacţiei, mi-am spus la început, puţin nedumerită: „Pesemne că prietenii mei s-au înţeles ca toţi să scrie mai cu seamă despre învăţătură"... Totul e însă limpede. Iată, am lăsat în urmă zburdălniciile din zilele vesele ale vacanţei şi ne-am apucat cu sîrg de treburile noastre şcolare, hotărîţi ca şi trimestrul II să nu fie mai puţin darnic decît cel dintîi în succese la învăţătură.

Cele mai multe din scrisorile voastre mi-au adus veşti bune. Bunăoară, pioniera **VALENTINA PETRICHIOIU de la Şcoala de 7 ani din Lădeşti, regiunea Piteşti,** povesteşte despre detaşamentul 4, fruntaş pe unitate, în care nu mai poţi găsi nici un corigent. M-am bucurat mult citind şi scrisoarea semnată de **„Un grup de pionieri" de la Şcoala de 4 ani din Oraşul Nou Vii, raionul Negreşti, regiunea Baia Mare.** Rîndurile ei pline de căldură vorbesc despre preşedinta unităţii, Florica Baltă, care a obţinut la toate obiectele numai note de 10, ajutînd şi pe tovarăşii săi să nu rămînă în urmă. Clasa a IV-a, în care învaţă Florica, a ajuns de altfel să nu mai aibă nici un corigent. Asemenea succese au obţinut, aşa cum am putut să mi dau seama din scrisorile primite, şi alte detaşamente de pionieri, în primul rînd acelea unde pionierii n-au stat nepăsători cînd vreunul dintre colegii lor bătea pasul pe loc, ci i-au sărit deîndată în ajutor.

Dana Curievici, aşa cum am aflat din scrisoarea pionierului **IOSIF ABRAMOVICI din clasa a VI-a de la Şcoala medie „M. Sadoveanu" din Iaşi,** este şi ea printre fruntaşii la învăţătură. „Campioană la note bune" îi spune Iosif şi cred că i se potriveşte mai bine Danei acest titlu şi mai puţin acela de fruntaşă. De ce? o să mă întrebaţi. Pentru că atunci cînd Dana primeşte o notă de 9 în locul zeciului pe care-l dorea, e în stare să facă o adevărată... tragedie! In legătură cu aceasta aş vrea să redau pe scurt cele ce mi povestea în scrisoarea sa pioniera **STANCA SUCIU din clasa a VI-a C de la Şcoala de 7 ani nr. 14 din Oradea.** Pe oraş a avut loc o interesantă consfătuire pionierească în problemele muncii de învăţătură. La consfătuire a fost invitată şi utemista Ileana Pusztai, care din clasa I şi pînă în clasa a X-a nu a luat nici o notă mai mică de 9. „Care-i secretul?" — au iscodit-o pionierii. Şi utemista le-a povestit că ea niciodată nu s-a gîndit la nota pe care profesorul i-o va pune pentru răspunsurile ei, pentru că n-a învăţat pentru notă, ci din dorinţa de a şti mai mult, pentru a fi stăpînă pe cunoştinţele ei, pentru a se pregăti temeinic să întîmpine viaţa şi profesia ce-şi va alege — iată ce-a determinat-o să înveţe bine!

In legătură cu aceasta aş dori, desigur, să aflu şi părerile voastre. In acelaşi timp, aştept cu nerăbdare veşti noi din activitatea voastră pionierească în ceea ce priveşte învăţătura.

Salut voios de pionier!

ILEANA

CONCURSUL PENTRU CEA MAI BUNA CORESPONDENŢA

Şi noi ne bucurăm

Cît de mult şi-au dorit pionierii din şcoala noastră să aibă un atelier! Pe toţi ne-a frămîntat această problemă, unde să-l facem şi cum? În cele din urmă am găsit soluţia: în curtea şcolii noastre era o încăpere stricată unde se ţineau de obicei lemnele.

— Ce-ar fi s-o reparam şi să facem aici atelierul, au propus pionierii.

— Bună idee! Şi pionierii s-au apucat de lucru. E drept nu a fost prea uşor. Ei au muncit cu însufleţire şi astăzi încăperea a devenit un adevărat atelier de lăcătuşărie, înzestrat cu toate cele trebuincioase. Aici, elevii ciclului doi fac practică. Şi noi, cei mici, ne mîndrim cu el că şi noi am dat o mînă de ajutor. De abia aşteptăm să treacă anul acesta mai repede să lucrăm şi noi în atelier.

pioniera FELICIA CORNEA
cl. a IV-a B, Şcoala de 7 ani nr. 3 Sebeş, Hunedoara

Mica mea „comoară"

Dragi prieteni, nu este vorba de o comoară misterioasă, ci de o modestă bibliotecă personală. Acum cînd numără peste o sută de volume, gîndurile mele alunecă la primele începuturi, cînd aşezam în raft prima carte. Era „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă, primită drept premiu în clasa a II-a şi, care avea să formeze pe drept cuvînt temelia micii mele biblioteci.

De atunci au trecut cinci ani şi mica mea „comoară" a devenit mai bogată. Mi-am cumpărat şi am aşezat cu grijă în rafturi operele lui Coşbuc, Eminescu, Vlahuţă, Alecsandri, M. Sadoveanu, Gorki, Makarenko etc. care ne-au lăsat moştenire valoroasele lor creaţii literare. Fiecare carte nou cumpărată îmi prilejuieşte bucurie şi desfătare.

Voi, dragi prieteni, cum vă îmbogăţiţi biblioteca personală şi cum folosiţi cărţile pentru aprofundarea materiei predată în şcoală?

pionier IORGA PIMEN
cl. a VI-a, Şcoala de 7 ani com. Străoane de jos, raionul Panciu

Dorim să vă cunoaştem

Bună ziua, dragi prieteni romîni. Primiţi de la noi, pionierii sovietici, din oraşul Karpinsk, salutul nostru de pionieri leninişti.

Sîntem pionieri în clasa a IV-a A şi dorim să corespondăm cu pionieri romîni tot dintr-o clasă a IV-a.

Dragi prieteni, detaşamentul nostru de pionieri doreşte să afle despre faptele voastre pionereşti, cum vă petreceţi timpul liber şi despre progresele la învăţătură. Detaşamentul nostru e format din două grupe. Sîntem 24 de pionieri. Toţi avem note bune. In timpul liber mergem în colectiv la cinema, facem excursii în pădure, proiectăm diafilme, ne pregătim pentru adunări pionereşti şi edităm revista noastră „Ghimpele".

Dragi prieteni, dorim să cunoaştem cît mai multe lucruri despre natura ţării voastre, despre floră şi faună şi despre zăcămintele subsolului. Iar noi vă vom povesti despre clima aspră din Urali. Oraşul în care locuim este situat în partea de nord a Uralului şi este denumit oraşul minerilor. La noi se extrage mult cărbune de pămînt.

Alte lămuriri vă vom da în scrisorile ce vor urma. La revedere dragi prieteni.

Scrieţi-ne pe adresa:

СССР. город Карпинск. средная школа № 1. «4 А» класс.

Dezlegările la concursul nostru

Nr. 1
„Despre economii şi CEC"
Orizontal:
1. Păstrat, C.E.C.; 2. Avar, Lunare; 3. Risipa, Uşor; 4. Eba, Amare; 5. L S, Urare, I R; 6. Economi; 7. U.M., Saltea; 8. Stat, Acid; 9. Pin, Ban; Rar; 10. Oraşe, Arena; 11. Risc, Cîştig.
Vertical:
1. Parole, Spor; 2. Avi, Scutiri; 3. Sase, Omanas; 4. Tribun, S C; 5. Păros, B E; 6. Ala, Amara; 7. Tu, Aril, Nai; 8. Nume, Ta, R S; 9. Casa, Secret; 10. Erori, Aiani; 11. Cerere, Drag.

Nr. 2
Criptografie (5,5,5,2,3,) Orice copil adună la C.E.C.
Biverb (1, 9) A economisi
Săritura calului în şah — Casa de Economii şi Consemnaţiuni este cel mai sigur loc pentru păstrat economiile.

Nr. 3
Joc magic
Orizontal:
1. C.E.C.; 2. RAI; 3. FULAR; 4. UŞA; AŞI; 5. PITIC; 6. LOB; 7. NOI.
Vertical:
1. FUS; 2. SUS; 3. LAPON; 4. ERA; IBO; 5. CARAT; 6. SIT; 7. GIC. Fraza: Sigur şi cu folos păstraţi banii la C.E.C.
Monoverb cu incastru anagramat... chibzuit (XXXOOX-XXX)
Păstrător
Monoverb ilustrat cu incastru anagramat (XXXOXX)
Libret
Criptografie cu cîştig (5,1,8,2,3)
Miine e tragerea la C.E.C.

Nr. 4
Aritmogrif
Orizontal
Riscuri, Retragere, Trimestrial, Obligaţiuni, Solduri, Intregime, Prieten, Bicicleta, Spori, Agenţie, Economisi, Termene, Cîştiguri, Dobîndă. Vertical A—B: Casa de Economii.
Monoverb cu incastru anagramat... cheltuitor (XOXXX-XXXXXO)
Risipitoare
Fuga consoanelor
Folosiţi libretul de economii C.E.C. cu cîştiguri. El vă ajută să realizaţi economii însemnate care pot spori simţitor prin cîştiguri ce se acordă la tragerile la sorţi trimestriale.

Nr. 5
Depunînd economiile la C.E.C.

SPORTIVI DE FRUNTE:

Olga Orban

Intr-un jurnal pionieresc am găsit următoarele însemnări:

25 aprilie 1950. „Astăzi, împreună cu alte 10 fete, cea mai bună prietenă a mea, Olga Orban, a fost primită în organizaţia de pionieri. Olga a fost nespus de fericită. La serbare a recitat o poezie despre pionierii sovietici..."

5 iulie 1951. „La concursul de atletism pe oraş, unitatea noastră de pionieri s-a prezentat bine. Olga Orban a obţinut la săritura în lungime 4,10 m. ocupînd astfel locul I pe oraş.

14 iulie 1952. „Sportivii unităţii noastre sînt din nou la start. Un nou concurs de atletism pe oraş. La fel ca şi ceilalţi sportivi, Olga Orban s-a pregătit intens. Ca membră în colectivul de conducere al unităţii, n-are voie să ne facă de ruşine. In ziua concursului am fost cu toţii pe teren. Olga noastră a ocupat din nou locul I".

...Şi totuşi, cum a ajuns Olga să îndrăgească scrima? Iată o întrebare la care trebuie să găsim neapărat răspunsul.

Prin 1953, deci cînd Olga era deja în clasa a VIII-a, profesoara de limbi străine Ecaterina Bartoş a venit într-o zi în clasă şi a întrebat:

— Fetelor, vreţi să mergeţi cu mine la asociaţia „Progresul", să învăţaţi scrima?

Au fost atunci selecţionate 15 fete, printre care şi Olga Orban.

Urmează apoi un şir nesfîrşit de antrenamente în care încep să se întrevadă calităţile Olgăi: voinţa, dîrzenia, curajul.

De multe ori, după orele de antrenamente, în care Olga niciodată nu ieşea din cuvîntul antrenorului, pe străduţa Gutemberg, în căsuţa din fundul curţii, lumina ardea pînă noaptea tîrziu. Olga îşi făcea temele. Niciodată nu mergea cu lecţiile neînvăţate la şcoală.

In 1955, într-un concurs internaţional care a avut loc la Leipzig, Olga cîştigă locul I, iar un an mai tîrziu, în 1956 ea, Olga Orban, cea mai tînără din lotul scrimerilor noştri, cucereşte la Olimpiada de la Melbourne titlul de vice-campioană. Apoi, în acelaş an, pentru strădaniile ei în sport, pentru dîrzenia şi curajul din timpul partidelor, pentru dragostea cu care a luptat pentru culorile patriei noastre dragi, Prezidiul Marii Adunări Naţionale îi conferă Olgăi Orban, la cei 18 ani ai săi, o înaltă distincţie: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

In anii următori, Olga aduce ţării noastre noi victorii de prestigiu. Acum, ea este studentă la Facultatea de Filologie din Cluj. Cînd am întrebat-o care este cea mai mare dorinţă a ei pentru anul 1960, mi-a răspuns:

— Aş vrea ca la Olimpiada de la Roma să aduc ţării mele o nouă victorie. Pentru aceasta mă pregătesc intens.

RADU POPA

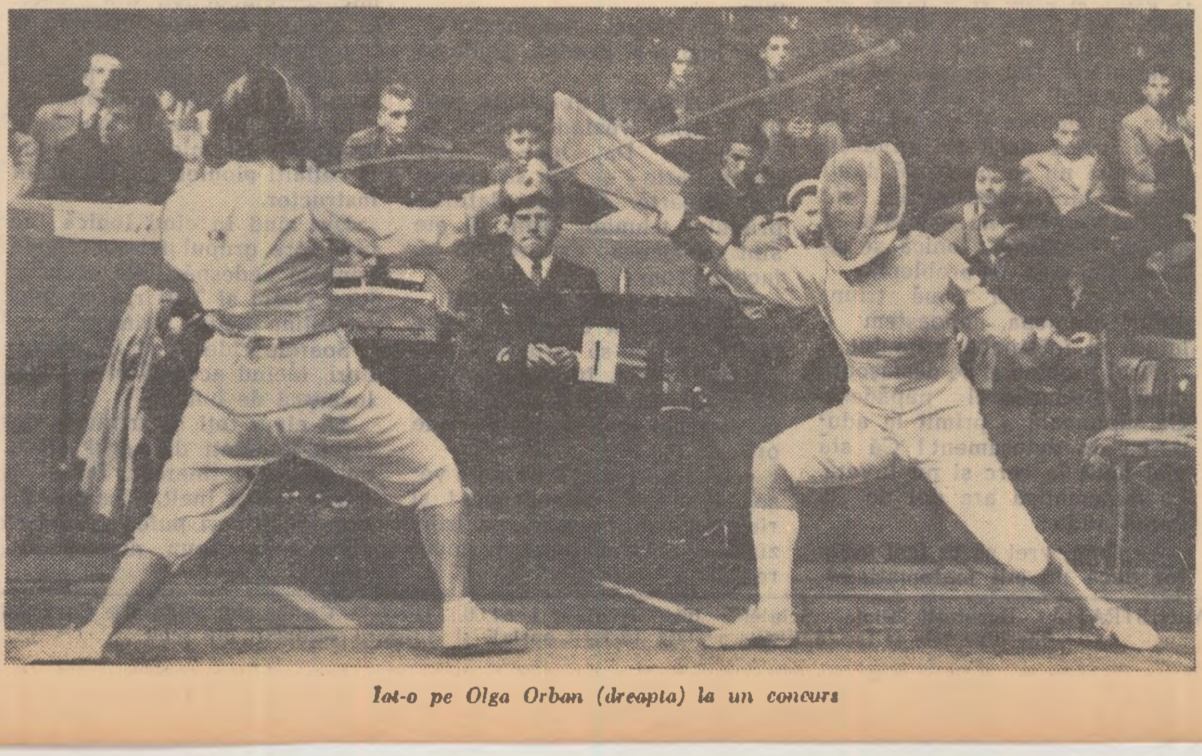
Ştiri olimpice

Prin regulamentul de disputare a Jocurilor Olimpice, s-a stabilit că fiecare ţară participantă nu poate concura decît cu un singur sportiv la fiecare dintre probele atletice. Fireşte, acesta va trebui să fie cel mai bun sportiv al ţării respective. Ceea ce şi explică atenţia ce se acordă pregătirii şi selecţionării acelora care vor participa la marea întrecere olimpică pentru titlul de campion.

Iată normele minime prevăzute pentru sportivii participanţi la probele de atletism:

Bărbaţi: **100 m plat: 10"4; 200 m — 21"3; 400 m — 47"3; 500 m — 1'49"2; 1.500 m — 3'45"; 5.000 m: — 14'10"; 10.000 m — 29'40"; 110 m garduri — 14"4; 400 m garduri 52"5; 3.000 m obstacole — 8'55"; înălţime — 2,05 m; lungime — 7,60 m; prăjină — 4,40 m; triplu salt — 15,60 m; greutate — 17 m; disc — 53 m; suliţă — 76,50 m; ciocan — 62,2 m; decatlon — 6.750 p.**

Femei: **100 m — 11"8; 200 m — 24"3; 800 m — 2'12"; 80 m garduri — 11"2; înălţime — 1,67 m; lungime — 5,90 m; greutate — 14,60 m; disc 41 m; suliţă — 49 m.**

Iat-o pe Olga Orban (dreapta) la un concurs

ATENŢIUNE!

Unde se află gara Cosmică nr. 1?

Dar pe primii cosmonauţi îi cunoaşteţi?

Fără îndoială că vă interesează şi un mic dicţionar astronautic?

Acestea le aflaţi în rubrica „Ştiinţă şi tehnică" din revista „CRAVATA ROŞIE" nr. 1.

Revista este bogat ilustrată. In paginile ei găsiţi interesante povestiri: „Puiul de raţă sălbatică" de P. Luscalov, „Clipa mult aşteptată" de O. Pancu-Iaşi povestirea satirică — „O lucrare scrisă — vorbită" de M. Sîntimbreanu, şi încă multe alte povestiri.

Cine-i Roboţel? Surpriză. O s-o aflaţi pe ultima pagină a revistei.

100 de ani de la nașterea lui A. P. Cehov

La 29 ianuarie 1960 se împlinesc 100 de ani de la nașterea lui Cehov, marele scriitor realist critic rus, clasic al literaturii universale. Anton Pavlovici Cehov, este autorul celebrelor schițe și povestiri care l-au situat ca maestru desăvîrșit al genului scurt. In afară de schițe și povestiri, Cehov a mai scris piese de teatru cu renume mondial: „Livada cu vișini", „Trei surori", „Pescărușul" și „Unchiul Vania". In întreaga operă, Cehov critică absolutismul țarist, cu toate instituțiile lui, morala burgheză, minciuna, lașitatea, fățărnicia, etc.

Născut într-o familie modestă el rămîne toată viața legat de popor și de aspirațiile acestuia. Cuvintele sale de neuitat: „Vor străluci zorile unei vieți noi, va triumfa dreptatea și pe ulița noastră va fi sărbătoare" au devenit astăzi faptă pentru popoarele fostei Rusii cît și pentru celelalte popoare ale lagărului socialist.

Publicăm mai jos un fragment din povestirea „Stridiile", în care marele scriitor ne vorbește despre un copil sărac, înfometat, din Rusia acelor vremuri apuse pentru totdeauna.

★ ★

Va să zică, așa sînt stridiile! Imi închipui o dihanie asemănătoare cu broasca. Broasca stă în scoică, se uită cu ochi bulbucați, strălucitori și mișcă din fălcile ei dezgustătoare. Parcă văd iarăși cum se aduce de la piață și această dihanie ascunsă în scoica ei, cu clești de rac, cu ochi strălucitori și cu piele lunecoasă... Copiii fug și se ascund cu toții, iar bucătăreasa se cutremură de silă, apucă dihania de clește, o pune pe farfurie și o duce în sufragerie. Oameni în toată firea o iau și o mănîncă... O mănîncă de vie, cu ochi, cu dinți, cu labe cu tot! Iar ea chițăie și încearcă să-i muște de buze...

Mă cutremur și eu, dar... de ce dinții mei încep să mestece? Dihania este scîrboasă, respingătoare, mi-e frică de ea, dar o înghit lacom, temîndu-mă să-i ghicesc gustul și mirosul. Nici n-am dat-o bine pe gît și văd strălucind ochii bulbucați ai alteia, apoi ai unei a treia... și le înghit pe nerăsuflate și pe acestea... Pînă la urmă, mănînc șervetul, farfuria, galoșii tatei, cartonașul cel alb. Mănînc tot ce văd cu ochii fiindcă simt că numai mîncînd o să-mi treacă boala. Stridiile holbează ochii înfricoșător, sînt dezgustătoare, tremur la gîndul lor, dar vreau să mănînc! Să mănînc!

– Stridii, dați-mi stridii! – izbucnește un strigăt din pieptul meu și întind mîinile.

– Ajutați-mă, domnilor! – aud eu în același timp glasul înăbușit al tatălui meu. Mi-e rușine să cerșesc dar... Doamne! nu mă țin puterile.

– Dați-mi stridii! – urlu iarăși, trăgînd într-una de pulpana tatii.

– Cum, tu mănînci stridii? – aud un rîs lîngă mine. – Ești doar un copil!

In fața noastră stau doi domni cu cilindru și mă cercetează cu privirea, rîzînd.

– Cum, băiețașule, tu mănînci stridii? Adevărat? Foarte interesant! Și cum le mănînci?

O mînă vînjoasă mă trage spre restaurantul luminat. Un minut după aceea, în jurul meu se adună o mulțime de oameni și se uită la mine curioși, făcînd haz. Stau la o masă și mănînc ceva lunecos, sărat, cu iz de igrasie și mucegai. Mănînc cu înverșunare fără să mestec, fără să mă uit sau să întreb ce mănînc. Mi se pare că dacă voi deslipi pleoapele voi zări numaidecît ochii bulbucați, cleștii și dinții ascuțiți.

Dintr-odată încep să mestec ceva tare. Se aude o pîrîitură.

– Ha, ha, ha, mănîncă și scoicile! – rîde mulțimea.

– Prostuțule, asta nu se mănîncă...

. . . .

„Aviatorul"

În cercul de aeromodele se aude doar zumzetul traforajelor și pilelor. Pionierii stau aplecați asupra lucrului. Unii taie piese din placaj, alții șlefuiesc sau montează piesele gata făcute.

Instructorul trece printre mese, face observații și arată cum trebuie făcut cutare sau cutare lucru.

— Trebuie să mai șlefuiești blocul de nervuri, să nu iei prea mult.

— Da, tovarășe instructor.

— Dorel, vezi că panourile de la fuselaj sînt strîmbe.

Merge mai departe și se oprește în fața unui pionier blond, subțire, cu o frunte înaltă și ochi albaștri. Mîinile-i subțiri lucrează cu îndemînare.

— Ei, cum e Ionică, gata „Pescărușul"?.

— Aproape, tovarășe instructor

—Ai lucrat frumos. Dacă e gata pînă duminică, mergem pe cîmp. Vrei?

— Grozav de mult, tovarășe instructor. Și fața i se luminează de bucurie.

— Numai ai grijă la împînzit, să nu facă hîrtia cute, mai adaugă instructorul îndepărtîndu-se.

...De mic copil urmărea pe gînduri zborul păsărelelor. Se minuna cum de pot zbura ulii și berzele așa, fără să dea din aripi. Era cuprins de tremur și emoție cînd vedea porumbeii căzători ai lui Titi prăvălindu-se pînă aproape de pămînt și urcîndu-se din nou cu repeziciune. Ar fi vrut să aibă niște aripi prinse de umeri, să poată zbura, să vadă de acolo, de sus, casele și oamenii.

Visul lui cel mai drag era să devină aviator. Parcă-l vede, parcă-l aude pe maiorul Voinea:

— Dragi pionieri, am fost rugat azi, de „Ziua Aviației", să vă povestesc cum am luptat împotriva fasciștilor... Era în anul 1944. Escadrila mea primise misiunea de a intercepta avioanele de bombardament dușmane. Într-o dimineață rece de toamnă am primit înștiințarea că o formație inamică se îndreaptă spre obiectivul „P". Am dat comanda și escadrila noastră și-a luat zborul... Deodată, de sus, din nori, apare escadrila inamică.

— Escadrilă, ascultă comanda la mine! am spus eu. Atacați formația inamică! Căpitan Mihai, acoperă-mă! Și avionul comandantului în fruntea formației, se repede asupra avioanelor dușmane.

— Tra ta-ta-ta-ta...

Două avioane cuprinse de flăcări cad lăsînd în urmă dîre groase de fum. Răpăitul mitralierelor se aude din ce în ce mai tare. Acum trag și avioanele dușmane. Cerul e brăzdat de traiectoriile lăptoase ale proiectoarelor. Escadrila noastră atacă mereu nelăsînd timp avioanelor fasciste să se grupeze în formație de luptă. Încă un avion cade cu motoarele în flăcări. Celelalte își aruncă încărcătura de bombe și se retrag în dezordine, urmărite de escadrila noastră.

...In jur răsună aplauze. Ionică tresare și aplaudă din toate puterile. Maiorul Voinea coboară de la tribună și vine în mijlocul lor:

— Ei, voinicilor, ia spuneți-mi, vă place aviația?

— Daaa... răsună în cor răspunsul.

— Care dintre voi vrea să se facă aviator?

— Ionică, Ionică, se aud cîteva voci.

— Cine-i Ionică?

Ionică se înroșește și lasă ochii în jos.

—Tu? Păi se poate? Aviatorii nu privesc niciodată în jos. Și zici că vrei să te faci aviator?

— Dumneavoastră pe ce avion zburați?

— Pe un reactor.

— Trebuie să fie grozav!

— Nu e rău „aviatorule", răspunde zîmbind maiorul Voinea.

De atunci toată lumea îi spune „aviatorul" și nimic nu-l bucură mai mult ca „porecla" asta.

★

Ionică stă la masă cu caietul de matematică în față.

— Va să zică avem două triunghiuri asemenea ABC și A prim, B prim și C prim în care... Uf! Ce obiect nesuferit. Ma-te-ma-ti-că. Pînă și numele e nesuferit. Dar trebuie să învețe. Altfel nu-l primesc la cerc. Ba rămîne și corigent. La urma urmei dacă te gîndești bine nici nu se poate să devii aviator fără matematică. Uf! Făcînd un efort de voință să-și alunge gîndurile, Ionică se apucă din nou de problemă.

— Deci, avem două triunghiuri asemena, cunoaștem o latură și înălțimea primului...

Firul problemei se desfășoară greu. Gîndurile îl năpădesc. Ce săpuneală a primit la adunarea de detașament! Că stă mai mult la cerc și nu învață. La matematică are doi de 3. Parcă aude:

— Cum, vrei să te faci aviator dacă nu știi matematică?

— Propun să nu mai fie primit la cerc pînă cînd nu-și îndreaptă notele.

De multe ori plecînd de la școală trecea prin fața cercului. Se uita cu dragoste și părere de rău la mese, la scheletele de aeromodele atîrnate de pereți, la atîtea lucruri dragi care parcă-l chemau...

— Bună ziua. Nu răspundea nimeni și-am intrat așa. Îmi dai voie să iau loc? întrebă Irina punîndu-și servieta pe masă.

— Da, da, poftim. Ionică oftă.

— Ce făceai „aviatorule"?.

— Mai e și ironică, gîndește el.

— A, rezolvai problema, continuă Irina, văzînd caietul. Ia să vedem. Da... bine!... Dar mai departe? — Hai să vedem mai departe. Ai aflat laturile primului triunghi. Știm că ele sînt asemenea. Ce trebuie să facem acum?

Ionică se gîndi cîtva timp.

— Să facem raportul între ele! și începu să scrie fără nici un chef. Încet, încet, captivat de problemă uită de Irina. Trecu așa mai mult de un sfert de oră.

— A ieșit! strigă deodată vesel. Fiuu! Ce simplu era! și ridicînd ochii o văzu pe Irina zîmbind înțelegătoare și bucuroasă

— Da, a ieșit, repetă încet Ionică, mînios că i s-a observat bucuria.

Cele trei săptămîni cît nu s-a dus la cerc, i-au părut lui Ionică un an întreg. Cînd a intrat din nou în sala atît de cunoscută și a simțit în nări mirosul de lemn tăiat și de lac, i s-a umplut sufletul de bucurie și căldură. Într-o săptămînă „Pescărușul" a fost gata. L-a lucrat cu dragostea primei pasiuni. Fiecare nervură, fiecare părticică a fost tăiată și șlefuită cu grijă și migală de îndrăgostit. După ce totul a fost gata, a vopsit fuselajul și a scris pe aripi cu litere albastre: „Pescăruș".

Acum „Pescărușul" stă în cercul de aeromodele agățat în echilibru. Cum de departe nu se vede sfoara, „Pescărușul" pare că plutește în aer...

Nu se mai sătura să-i privească corpul suplu, aripile, subțiri în „V" gata să-l poarte în înălțimi.

L-a văzut și Irina. Cu inima mică, el aștepta să vadă ce va zice. Îi era teamă. Cum e Irina o zvăpăiată... Numai cînd te uiți la ochii ei negri, jucăuși, la nasul obraznic, cînd privești întreaga ei făptură „un bulgăre de ironie" cum îi spun colegii, te poți aștepta la orice.

Irina s-a uitat la aeromodel, a scos buza de jos înainte, ca și cum ar fi spus „hm"! pe urmă s-a întors spre el, ochii au început să-i sclipească și abia ținîndu-se de rîs, spuse:

— Uită-te la el ce pictat e! Urmă o cascadă de rîs zglobiu și Irina fugi afară.

Ionică s-a înroșit pînă-n vîrful urechilor și-a simțit că i se face deodată cald.

— Ce-o fi găsit, mă rog, de rîs? Trecînd pe lîngă geam, văzu privindu-l o față mînjită de vopsea. Fața lui. Se șterse cu ciudă. Nu văd ce-i de rîs. Așa-i cînd lucrează omul.

★

A doua zi, duminică, întreg detașamentul se îndreptă spre cîmpul de la marginea orașului. În frunte, purtînd cu nespusă grijă și mîndrie aeromodelul, merg doi micuți, cei mai mici aeromodeliști din cerc. Ei se uită cu superioritate și îngăduință la copiii care se țin după ei în fugă și privesc curioși la avionul în miniatură.

În urma lor merge Ionică, emoționat dar mîndru și după el ceilalți pionieri cu tovarășul instructor.

Din cînd în cînd Ionică se uită spre grupul fetelor unde Irina și nedespărțitele ei prietene Ninel și Tuți rîd cu voci cristaline pentru... cine știe ce?

Soarele rîde și el în văzduhuri, făcînd această zi să strălucească de lumină.

Pe cîmp toți se trîntesc pe iarbă îmbătați de aerul tare, de soare și tinerețe. Iarba e moale, cerul înalt, albastru, pe care doar nori pufoși, ca niște clăbuci de săpun, plutesc sus, sus...

Tovarășul instructor a luat aeromodelul, l-a centrat întîi ținîndu-l de sub aripi cu două degete și punînd bucățelele de plumb în cămăruța specială din bot. Pe urmă i-a dat drumul din mînă făcîndu-i ușor vînt înainte. „Pescărușul" cobora în pantă lină pînă la pămînt.

Cînd s-a convins că e centrat i l-a dat lui Ionică să-l țină, a agățat sfoara de cîrligul de sub fuselaj și l-a înălțat ca pe un zmeu. „Pescărușul" s-a ridicat cu iuțeală în sus, s-a desprins din cîrlig și a început să plutească în rotocoale largi deasupra lor.

Toți sar în picioare, strigă și aleargă după aeromodel. În frunte fuge Ionică cu inima bătînd de bucurie. — Zboară! Ce frumos zboară! Parcă ar avea suflet! Fiecare adiere de vînt îi face corpul suplu să plutească mai mult. Acolo sus e opera lui la care a lucrat cu atîta dragoste. Lui Ionică i se pare că „Pescărușul" e o parte a ființei lui care plutește în aer. Și cîtă bucurie simte în suflet!

„Pescărușul" face cîteva rotocoale prin aer, condus parcă de o mînă nevăzută și aterizează lin, mîngîind iarba de pe cîmp.

Ajungînd lîngă el, Ionică îl ia în mînă cu grijă și dragoste și într-o clipă de elan îi sărută fuselajul cu miros de lac.

L-au ajuns din urmă și ceilalți. Irina e în frunte. Vine spre el, îl sărută pe amîndoi obrajii ridicîndu-se pe vîrful picioarelor și fuge în grupul fetelor.

Ionel simte cum îi ard obra-

jii și inima îi bate mai puternic.

— Ce i-o fi venit? Pune așa, omul, în niște situații...

L. TALPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel.: 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Abonamentele se fac la oficiile poștale factorii poștali și difuzorii voluntari din școli